

Érdély élete

Érdély.

Itt éltek egy élet
S reméltem egy egész életet,
Hol ez a föld eltört
Mégannyi népeket.

Tal ez ideán,
De nem a téren,
Mert ugyanaz a téren
Született egykor régen
A két Hunyadi.

Ez itt egy főkínélmi reugeteg,
Egy fergeteg,
Mely gyakran eget reugetett.

Volt egyszer királyság.
De jött a török támadás,
S lett olyan mohácsi vész,
Hogy megállt az éjsze!
Mozog csak ember négy,
Mindennél lényesebb légy,
Mely mindennek légy,
De még nem légy!

Mert elesett,
de önökre el nem veszett.
Alkars volt a vér,
De ez a földök szokat külét
És ismét királyságot a rét.

Még pár szűz vad vad,
S jött a Magyar Szabadság harca:
meggyenyölésem kitétetett
tizenket pontos tetele
Háta maga után
a tizenhárom tanít,
ki vért adta érte
S ismét vesztéség érte.

Trianon lett a vége
De a történet itt még nem ért véget:
Egy-let történelmi íbor végett
A lényegét lett a
Kínégett.

Csak szétnégett-és végett.
A Holokauszt itt is rablást végett.

Érdelyt ma is sok nép állatja
Koró belé egy faszlaya,
Földelőt söt faszló alja;
Büszkén bindeti,
Hogy mindenem töl élteti,
Minden nap egy kisze lap.

Csúszlak-maszlak a határol,
Megmaradtak a Kárpátok,
Még mindenféle,
Földrészelem át fűrészgett
Természeti szépségek.

Érdely eredeti értéke,
A hűség és felelősség,
Az erény alatti gyallás.

Itt a létezés,
Nem létezés,
Kell a történelmi folytatás!
Tehát kell nem kell nekem London Eye,
Sebbségnél a Barcaság.

É földbe nyugvóan a csontok,
Melyekből való csontok,
Itt van a cél,
Itt van nekem az eredet
Innen a víz, mely keltet az emberen.

Pályamunka szerzője: Stáin Antónia
Iskola: Apriely János Főgimnázium
Céltárgy: IX. C.